ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
8
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ 'Η'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5702

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΕΚΒΙΑΖΕΙ ΚΑΙ ΝΟΘΕΥΕΙ

Ὁμιλῶν, πρὸ δέκα ἐννέα ἐτῶν, εἰς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος, ὁ κ. Παπανδρέου αὐθυπεβλήθη εἰς σύγχυσιν ἐννοιῶν. Καὶ ταυτίζων τὴν Δημοκρατίαν μὲ τὴν Λαοκρατίαν, διὰ τὴν δημιουργίαν ἰσχυροτέρας ἐντυπώσεως, ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ τῆς Λαοκρατίας. Δὲν ὠφείλετο εἰς ἀφέλειαν αὐτή του ἡ προτίμησις. Ἦτο ἐσκεμμένη. Διότι δι' αὐτῆς ἐκολάκευε τὰ ἐκβεβαχευμένα στίφη τῶν ἐαμιτῶν καὶ ἐξησφάλιζε τὰ χειροκροτήματα, τὰς βραχνὰς κραυγὰς ἐπιδοκιμασίας καὶ τὴν ἐπίδειξιν τῶν συνεσφιγμένων γρόνθων, λησμονῶν, ὅτι οὗτοι ὑψοῦντο ὡς ὁμαδικὴ ἀπειλὴ κατὰ τῶν νομιμοφρόνων Ἑλλήνων. Δὲν ἦτο, βέβαια, κομμουνιστὴς ὁ κ. Παπανδρέου. Ἦτο, ὅμως, ἕνας κακὸς ὑπολογιστὴς τῶν τραγικῶν συνεπειῶν τῶν δημαγωγικῶν ὑπὲρ αὐτῶν παραχωρήσεων. Τὰ γεγονότα, ποὺ ἐπηκολούθησαν, θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν ἐφρονημάτιζον. Νὰ τὸν διδάξουν, ὅτι ὁ κομμουνισμὸς συνθηκολογεῖ ἐφημέρως, ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ κερδίσῃ. Καὶ ὅ,τι κερδίσει, ἀποτελεῖ δι' αὐτὸν κατάκτησιν. Καὶ ὅ,τι ἐπιδιώκει, εἶναι δι' αὐτὸν ἀγών, πότε ἀδυσώπητος καὶ πότε ὕπουλος. Ὁ κομμουνισμὸς δὲν παραχωρεῖ, δὲν προσφέρει οὐσιαστικῶς τίποτε. Μόνον εἰσπράττει. Καί, δυστυχῶς, πολλὰ μέχρι σήμερον ἔχει εἰσπράξει, χάρις εἰς τὸν κ. Παπανδρέου. Δὲν ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ Λαϊκὸν ἐκλογικὸν Μέτωπον τοῦ 1956. Καὶ δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ὑπογραμμίσωμεν καὶ πάλιν, ὅτι δι' αὐτοῦ ὁ κομμουνισμὸς ἐπέτυχε τὴν ἠθικήν του ἀποκατάστασιν, τὴν ἀσυδοσίαν τῶν κηρυγμάτων του, τὴν μὲ κοινὰ συνθήματα ἐμφάνισίν του ὡς ἀγωνιστοῦ μετὰ τῶν συμμάχων του ἐθνικοφρόνων κομμάτων διὰ τὴν ἐκλογικὴν νίκην καὶ ἀναρρίχησιν εἰς τὴν Ἐξουσίαν. Καὶ ἐδῶ ὁ κ. Παπανδρέου εἶχεν αὐτοϋποβληθῆ εἰς σύγχυσιν καταστάσεων καὶ ἐννοιῶν. Ἡ Ἐξουσία ἀπετέλει δι' αὐτὸν τὴν ὑπερτάτην πολιτικὴν θεότητα, τῆς ὁποίας ἡ ὑστερόχρονος εὐλογία θὰ ἐξέπλυνε τὸν ρύπον τῆς κατὰ τοῦ Ἔθνους ἁμαρτίας.

Τί ἂν τοῦ ἐθνικόφρονος Ἕλληνος ἡ ἀγανάκτησις ὡς λαΐλαψ ἐξέσπασε κατὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ διέλυσε τὸ ἀνόσιον συγκρότημα; Τί ἂν κατετροπώθη τὸ Λαϊκὸν Μέτωπον καὶ ἡ ἐκλογικὴ ἐτυμηγορία ἀπετέλεσε βαρὺ μαστίγωμα κατὰ τῶν ὑποψηφίων Κερένσκυδων; Ὁ κ. Παπανδρέου ἔμεινε καὶ πάλιν ἀδιόρθωτος. Τὸ νέον πάθημα δὲν τοῦ ἐχρησίμευσεν ὡς ὁριστικὸν μάθημα. Καὶ ἐξακολουθεῖ ἔκτοτε νὰ εἶναι ὁ ἴδιος. Νὰ προσποιῆται τὸν ἀδιάλλακτον θεωρητικὸν τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν νὰ τὸν ἐπικαλῆται εἰς ἐνίσχυσιν καὶ νὰ τὸν ἐνισχύῃ καὶ ὁ ἴδιος εἰς τὰς ἀντεθνικὰς ἐπιδιώξεις του. Παντοῦ σύμμαχοι. Παντοῦ συναγωνισταί. Παντοῦ ἀλληλέγγυοι. Ἀρκεῖ ὅλοι μαζὶ νὰ ὑπερφαλαγγίσουν τὸν κ. Καραμανλῆν. Νὰ τὸν ἐκτοπίσουν ἀπὸ τὴν σταθερὰν καὶ ἀκλόνητον θέσιν, τὴν ὁποίαν ἐθεμελίωσεν ἀβίαστος, τιμία καὶ ἀποφασιστικὴ ἡ θέλησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Κομπάζων καὶ αὐτοθαυμαζόμενος, ὁ κ. Παπανδρέου δὲν δύναται νὰ ἐξηγήσῃ πῶς τόσα χρόνια πολιτικῆς ζωῆς δὲν ὑπῆρξαν ἀρκετὰ διὰ νὰ πείσουν τοὺς Ἕλληνας νὰ τὸν ἀναδείξουν πρωθυπουργόν. Ἀλλὰ καὶ οἱ Ἕλληνες διερωτῶνται συγχρόνως: Πῶς τόσων δκεαετιῶν ἡ πικρὰ πεῖρα, τόσων θορυβωδῶν ἐξορμήσεων ἡ σκληρὰ ἀπογοήτευσις, τόσων ἐπιπολαίων ἐνθουσιασμῶν ἡ φαιδρὰ ἐξάτμισις δὲν κατώρθωσαν νὰ ἀπεργασθοῦν τιμίαν τὴν πολιτικὴν σκέψιν καὶ νὰ διαμορφώσουν εὐθὺν τὸν πολιτικὸν χαρακτῆρα τοῦ κ. Παπανδρέου; Εἰς τί τὸν ὠφέλησαν αἱ ἀναρίθμητοι πρὸς ἑαυτὸν ἀντιφάσεις, αἱ ἀσυνέπειαι καὶ αἱ ἀδιάκοποι ἐναλλαγαὶ τῶν «πιστεύω», τῶν ὁποίων ἔχει ἀναδειχθῆ ἀλληλοδιαδόχως ὁ ἄστατος μύστης;

Οὐδέποτε ὁ κ. Παπανδρέου ὑπέβαλεν ἑαυτὸν εἰς αὐτοέλεγχον. Καὶ ἂν κάποτε ἐπιδίδεται εἰς αὐτοκριτικήν, αὐτὴν ποτὲ δὲν τὴν ἀσκεῖ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν πλανῶν του. Τὴν προβάλλει αὐταρέσκως ὄχι διὰ νὰ ἀποκηρύξῃ τὰ σφάλματά του, ἀλλά, αὐταπατώμενος, διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ ἑαυτὸν τῆς εὐθύνης τῆς ἀποτυχίας, ἀλλάζων μόνον τακτικὴν καὶ ὄχι νοοτροπίαν.

Αὐτός, δυστυχῶς, ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὁ κ. Παπανδρέου. Καὶ ἀδιαψεύστους προσέφερε τὰς ἀποδείξεις τῶν ἀδυναμιῶν του αὐτῶν καθ' ὅλην τὴν μέχρι σήμερον περίοδον ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1961. Ὑπὸ τὴν ἐπίφασιν τοῦ «ἀνενδότου ἀγῶνος» ἐκάλυψε τὸ ἀνένδοτον πάθος τῆς ἀρχομανίας του. Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ ἡ λέξις: Ἀφηνίασεν. Ἠσέβησε πρὸς τὰ πάντα. Καὶ ἐν παντὶ ἐστηρίχθη εἰς τὴν συμμαχίαν τοῦ κομμουνισμοῦ. Οἱ κατ' αὐτοῦ ἀφορισμοί του εἶναι καπνοῦ προπετάσματα. Εἶναι μιᾶς ἀνεντίμου τακτικῆς οἱ ἀπατηλοὶ ἑλιγμοί. Διότι ὁ κ. Παπανδρέου, ἠθοποιὸς τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, ἔχει ἀπόθεμα ἀνεξάντλητον προσωπείων, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔργου ποὺ παίζει, χρησιμοποιεῖ. Καὶ ποτὲ δὲν ἐνεφάνισεν ἑαυτὸν ὡς ἥρωα ἔργου, τὸ ὁποῖον συνθέτει τοῦ ρόλου του ὡς ἡγέτου ἡ συνείδησις, τῆς λογικῆς συνεπείας ἡ ἔκφρασις, τῆς πολιτικῆς εὐθύτητος ἡ ἄκαμπτος ὑπαγόρευσις.

Διακηρύσσει ὅτι μάχεται καὶ κατὰ τῆς Δεξιᾶς καὶ κατὰ τῆς Ἀριστερᾶς. Ἀλλὰ κατὰ τῆς Δεξιᾶς χρησιμοποιεῖ τὴν φαρέτραν τῶν δηλητηριωδῶν βελῶν, ἐνῷ κατὰ τῆς Ἀριστερᾶς ἀγωνίζεται μὲ τὸ «σπιρτοκούμπουρο» τῶν ἠχηρῶν λέξεων. Αὐτὸ ἀπέδειξεν ἡ μέχρι σήμερον διεξαγωγὴ τοῦ «ἀνενδότου ἀγῶνος» εἴτε ἀπὸ τῶν ἑδωλίων τῆς Βουλῆς, εἴτε ἀπὸ τῶν προχείρων βημάτων τῶν πλατειῶν καὶ τῶν πεζοδρομίων. Δὲν ὑπῆρξεν οὔτε μία περίπτωσις διαφορισμοῦ του ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς. Εἰς τὴν Βουλὴν συστρατιῶται εἰς πᾶσαν ἐπίθεσιν, εἰς πᾶσαν ἀντέγκλησιν, εἰς πᾶσαν ἀκρότητα ἀντιπολιτευτικῆς πολεμικῆς. Κοινὴ εἰς ὅλα τακτική. Καὶ ὅλα ἡ Ἕνωσις Κέντρου καὶ ἡ ΕΔΑ ἀπὸ τῆς αὐτῆς σκοπιᾶς τὰ ἀντιμετωπίζουν. Εἰς τὰς πλατείας καὶ τοὺς δρόμους ἀχώριστοι διαδηλωταί, μὲ τὰ αὐτὰ συνθήματα, μὲ κοινὴν τὴν προσπάθειαν, μὲ ταύτισμένους τοὺς σκοπούς. Σκοπὸς τοῦ κ. Παπανδρέου ἡ κατάληψις τῆς Ἐξουσίας. Σκοπὸς τῶν κομμουνιστῶν ὁ ἐξευτελισμὸς τοῦ Κράτους, ἵνα δι' αὐτοῦ ἀναρριχηθῶσιν ἐν καιρῷ εἰς τὴν Ἐξουσίαν. Χωρὶς τοὺς κομμουνιστάς, χωρὶς τὴν ἐνεργὸν συμπαράστασίν των, καμμίαν δὲν θὰ ἀπετόλμα ἡ Ἕνωσις Κέντρου συγκέντρωσιν. Διότι οἱ ὀλίγοι νοικοκυραῖοι, ποὺ ἀπέμειναν ὀπαδοί της, ἀηδιασμένοι ἀπὸ τὸ μονότονον θέαμα μιᾶς ἐξ ἄλλου ἐξορμήσεως πρὸς τὴν ἐξουθένωσιν καὶ τὴν ἠθικὴν ἀναρχίαν, ἐφάνησαν πάντοτε ἀπρόθυμοι νὰ ὑπακούσουν εἰς τῶν παραλογισμῶν τὰ κελεύσματα. Μόνοι οἱ κομμουνισταὶ εὕρισκαν τὴν εὐκαιρίαν μιᾶς δραστηρίας διὰ τῶν συγκεντρώσεων κινητοποιήσεως. Καί, κυρίως, αὐτοὶ ἐπλαισίωναν πάντοτε τὴν Ε. Κ. εἰς τὰς θορυβώδεις ἐπιδείξεις. Διὰ τοὺς κομμουνιστὰς αἱ συγκεντρώσεις ἀποτελοῦν ἄσκησιν μαχητικῆς ἐπιδείξεως. Καί, συγχρόνως, εὐκαιρίαν προπαγάνδας, ὅτι μὲ τὰ ἄλλα κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν τοὺς χωρίζει παρὰ ὁ τίτλος, ἀφοῦ κοινοὶ θὰ εἶναι οἱ τίτλοι τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν ἐκτόπισιν τῆς ΕΡΕ καὶ τὴν κατάληψιν τῆς Ἐξουσίας.

Αὐτῆς τῆς ἰδεολογικῆς ἀναρχίας τοῦ κ. Παπανδρέου τὴν ἔκφρασιν εἶχε καὶ ἡ συγκέντρωσις εἰς τὴν πλατεῖαν Κλαυθμῶνος τῆς 5ης Σεπτεμβρίου. Ὑπῆρξε, πρὸ παντός, ἔστω καὶ ἂν ἀπέτυχε, μία προσπάθεια κινητοποιήσεως τῶν κομμουνιστῶν. Αὐτῶν, κατὰ τῶν ὁποίων ὑποκριτικῶς διακηρύσσει ὅτι ἀγωνίζεται πάντοτε ὁ κ. Παπανδρέου. Ἂν ὑπῆρχον οἱ ἀμφιβάλλοντες, ἐφρόντισαν οἱ κομμουνισταί, μὲ τὰς προκηρύξεις καὶ τὰ συνθήματά των, νὰ τοὺς ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὴν ἀμφιταλάντευσιν.

Ἔχει πολιτικὰς ἀρετὰς ὁ κ. Παπανδρέου. Τοῦ λείπει, ὅμως, ἡ κυριωτέρα. Τοῦ λείπει ἡ εὐθύτης, ἡ εἰλικρίνεια, ἡ ἐντιμότης τῆς τοποθετήσεως. Καὶ αὐτήν, δυστυχῶς, δὲν πρόκειται νὰ τὴν ἀποκτήσῃ. Δι' αὐτὸ καὶ δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Ἐξουσίαν. Δι' αὐτὸ καὶ πάντοτε θὰ ἐπικαλῆται τὴν βίαν καὶ τὴν νοθείαν. Δύο, δηλαδή, ὅπλα, τὰ ὁποῖα μόνος αὐτὸς χρησιμοποιεῖ, χωρὶς νὰ ἐντρέπεται, ὅταν τὰ ἀποδίδῃ εἰς τοὺς ἄλλους.

Ἐπὶ εἴκοσι τώρα μῆνας ἐκβιάζει, ἀσεβῶν πρὸς τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας ὑβρίζων. Καὶ ἐπὶ εἴκοσι μῆνας ἐσκεμμένως προσπαθεῖ νὰ νοθεύσῃ τοῦ Λαοῦ τὸ φρόνημα, ὑποστηρίζων ὅτι τὸν ἀκολουθεῖ τοῦ Λαοῦ ἡ πλειοψηφία. Αὐτή, τὴν ὁποίαν τρέμει, διότι γνωρίζει, ὅτι τὸν ἔχει πλήρως μελετήσει, τὸν ἔχει ἀντιληφθῆ καὶ τὸν ἔχει ἀνεκκλήτως καταδικάσει εἰς τὴν πολιτικῶς ὥριμον συνείδησίν της.

ΤΟ ΚΥΚΝΕΙΟΝ ΑΣΜΑ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ

Ὁ κ. Γ. Παπανδρέου ἀπεμονώθη

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΝ. ΚΕΝΤΡΟΥ καὶ ὁ κ. Βενιζέλος διαφωνοῦν μὲ τὴν ἀποχὴν

ΝΕΑ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΟΒΟΥΣΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΥΚΛΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 7.— Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι ἐχαρακτήριζον χθὲς τὸν λόγον τοῦ κ. Παπανδρέου εἰς τὴν κοινὴν συγκέντρωσιν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ τῆς ΕΔΑ εἰς τὴν πλατεῖαν Κλαυθμῶνος, ὡς τὸ κύκνειον ἆσμα τοῦ γηραιοῦ πολιτικοῦ ἀνδρός.

Οἱ αὐτοὶ κύκλοι προσέθετον, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἔχει ἤδη ἀποφασίσει νὰ μὴ κατέλθῃ εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Τοῦτο τὸ βασίζουν εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἰς τὸν λόγον του ἐδημιούργησεν ἀδιέξοδον διὰ τὸν ἑαυτόν του, τονίσας, ὅτι, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις Πιπινέλη δὲν ἀντικατασταθῇ, ἡ Ἕνωσις Κέντρου δὲν θὰ κατέλθῃ εἰς τὰς ἐκλογάς. Δεδομένης, ὅμως, τῆς ἀντιθέσεως τῆς μεγαλυτέρας μερίδος τῶν βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου, οἵτινες ἐπιθυμοῦν τὴν κάθοδον εἰς τὰς ἐκλογάς, ὁ κ. Παπανδρέου ἀπεξένωσεν ἑαυτὸν μὲ τοὺς λόγους του καὶ ἀπεμονώθη μέχρι τοῦ σημείου νὰ εὑρίσκεται εἰς τραγικὸν δίλημμα: Ἢ νὰ ἀπόσχῃ τῶν ἐκλογῶν μόνος ἢ νὰ ὑπαναχωρήσῃ, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, καὶ νὰ δεχθῇ νὰ ὁδηγηθῇ εἰς τὰς ἐκλογάς. Πρὸς τὸ παρόν, ὅμως, ὁ κ. Παπανδρέου φαίνεται ἀποφασισμένος νὰ μὴ κατέλθῃ προσωπικῶς εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, αἱ ὁποῖαι ἀσφαλῶς θὰ διενεργηθοῦν τὴν 3ην Νοεμβρίου ὑπὸ τῆς ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως Πιπινέλη. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς σημερινὰς δηλώσεις τοῦ κ. Παπανδρέου, ὅστις εἰς ἓν σημεῖον αὐτῶν λέγει:

«Κυκλοφορεῖ ὁ ψίθυρος, ὅτι τάχα ἡ ἀπόφασις τῆς ἀποχῆς, ἐὰν δὲν σχηματισθῇ Κυβέρνησις ὑπηρεσιακὴ κοινῆς ἐμπιστοσύνης, ἀποτελεῖ σχῆμα λόγου καὶ ὅτι τελικῶς ἡ Ἕνωσις Κέντρου θὰ συρθῇ καὶ θὰ μετάσχῃ εἰς τὰς ἐκλογάς. Τοῦτο ἀποτελεῖ βαρυτάτην πλάνην. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἀποχῆς, ἐὰν δὲν φύγῃ ἡ Κυβέρνησις Πιπινέλη, εἶναι ὁριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος, ἀποτελεῖ δὲ «συμβόλαιον τιμῆς», συναφθὲν εἰς τὴν πλατεῖαν Κλαυθμῶνος μεταξὺ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ».

Συνεχίζων, ὁ κ. Παπανδρέου λέγει, ὅτι καταβάλλονται «φιλότιμοι προσπάθειαι» ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ΕΡΕ νὰ μειώσουν τὴν σημασίαν τοῦ θριάμβου τῆς Πέμπτης. Ἀλλὰ εἰς μάτην. Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος καλῆς πίστεως, ὅστις νὰ δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἡ συγκέντρωσις τῆς Πέμπτης ἦτο καταπληκτικὴ εἰς πλῆθος καὶ εἰς πάθος καὶ ὅτι δὲν ἔχει προηγούμενον εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς πρωτευούσης. Καθὼς ἐπίσης καὶ ὅτι ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις προέκυψεν, ὅτι τὸ πλῆθος κατὰ τὸ μέγιστον μέρος του ἀνήκεν εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου.

»Ἀποτελεῖ, προσέθεσε, μωρίαν ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι εἰς τὴν προχθεσινὴν συγκέντρωσιν ἠμποδίσθην νὰ ὁμιλήσω. Ἦσαν οἱ νέοι, εἶπεν, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸν ἀκρατητον ἐνθουσιασμόν των μὲ ἠνάγκασαν νὰ τοὺς εἴπω, ὅτι κατέστη ἐχθρικὴ ἡ πρᾶξις των».

Τέλος, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἰς τὰς δηλώσεις του ὑπεγράμμισε τὰ τρία βασικὰ αἰτήματα τῆς Ἑνώσεως Κέντρου διὰ νὰ μετάσχῃ εἰς τὰς ἐκλογάς: Ἁπλῆν ἀναλογικήν, τὴν μὴ ψῆφον τῶν κληρωτῶν καὶ ὑπηρεσιακὴν Κυβέρνησιν.

«Ἀλλά, ἐπὶ τέλους, ἐπιλέγει ὁ κ. Γιαπανδρέου, διὰ τὰ δύο πρῶτα αἰτήματα ὑπάρχει ἡ ἀπάντησις, ὅτι ἡ ἱκανοποίησις τούτων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν νόθον πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς. Ὁ σχηματισμός, ὅμως, ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἀπὸ τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα καὶ εἶναι αἴτημα ἀπολύτως βάσιμον, στηριζόμενον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος τῶν κομμάτων. Ἀπομένει, ἑπομένως, εἰς τὸν Ρυθμιστὴν τοῦ Πολιτεύματος ἡ ἱκανοποίησις τοῦ αἰτήματος αὐτοῦ».

Ὁ κ. Παπανδρέου, ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν, ὅτι, ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ «ἀνενδότου ἀγῶνος» ἡ Ἕνωσις Κέντρου θὰ προβῇ εἰς τὴν ὀργάνωσιν συγκεντρώσεων καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, εἶπεν:

«Ἦτο τόσον θριαμβευτικὴ ἡ συγκέντρωσις τῆς Πέμπτης, ὥστε νὰ μὴ χρειάζωνται ἄλλαι συγκεντρώσεις».

Ἐπίσης, ὁ κ. Παπανδρέου, ἀναφερόμενος εἰς τὰ γραφέντα εἰς ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἶναι αἰχμάλωτος τῆς ΕΔΑ ἢ πολιτικὸς αὐτόχειρ διὰ τῆς ἀποχῆς του ἐκ τῶν ἐκλογῶν καὶ ὅτι ἤδη κατέχεται ἐκ φοβίας, εἶπεν ὅτι, ἀντιθέτως, ἡ ἐπικρατοῦσα φοβία εἶχεν ἐπισημανθῆ. Συνεπείᾳ αὐτῆς ἐμποδίζεται νὰ ἐκφρασθῇ τὸ συνεχῶς αὐξανόμενον λαϊκὸν ρεῦμα ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Ἐὰν ἦτο ἀκριβὲς τὸ δημοσίευμα, εἶπε, τότε δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ ζητήσωμεν ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Πιπινέλη, ὅστις εἶναι ὑποκατάστατον τῆς ΕΡΕ.

Τέλος, ἀπαντῶν εἰς τὰ δημοσιευθέντα περὶ ἑτοιμαζομένου Λαϊκοῦ Μετώπου μεταξὺ ΕΔΑ καὶ Ἑνώσεως Κέντρου, ὁ κ. Παπανδρέου εἶπεν, ὅτι τὰ γραφό-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΗΡΧΙΣΕΝ ΑΠΟ ΧΘΕΣ Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ Δ)ΝΤΟΥ κ. ΚΑΜΟΥΤΣΗ

ΠΙΘΑΝΩΣ ΘΑ ΚΛΗΘΗ ΠΑΛΙΝ Ο κ. ΜΗΤΣΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 7.— Ἀπὸ τῆς πρωΐας σήμερον, ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Σαρζετάκη καὶ παρουσίᾳ τοῦ προϊσταμένου τῆς εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν κ. Στ. Μπούτη, ἤρχισε τὴν ἀπολογίαν του ὁ τέως ἀστυνομικὸς διευθυντὴς τῆς Χωροφυλακῆς Θεσσαλονίκης συνταγματάρχης κ. Καμουτσῆς.

Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι καθ' ἣν στιγὴν ὁ κ. Καμουτσῆς εἰσήρχετο εἰς τὸ ἀνακριτικὸν γραφεῖον, ἀπεσταλμένος πρωϊνῆς ἐφημερίδος ἐπεχείρησε νὰ τὸν φωτογραφήσῃ, παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις του. Ὁ κ. Καμουτσῆς ἠναγκάσθη τότε νὰ καλέσῃ ἀστυνομικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον συνώδευσε τὸν φωτορεπόρτερ εἰς τὴν εἰσαγγελίαν.

Ὁ ἀντεισαγγελεὺς κ. Ἀθανασόπουλος κατέσχε τὴν φωτογραφικὴν μηχανὴν καὶ ἀφῆκε τοῦτον ἐλεύθερον, διότι ὁ κ. Καμουτσῆς δὲν ὑπέβαλε μήνυσιν.

Μετὰ τὸν τερματισμὸν τῆς μακρᾶς ἀπολογίας τοῦ στρατηγοῦ Μήτσου, οἱ κ.κ. εἰσαγγελεὺς καὶ ἀνακριτὴς δὲν ἔλαβον ἀκόμη ἀπόφασιν, ἐὰν ὁ στρατηγὸς Μήτσο θὰ προφυλακισθῇ ἢ ὄχι.

Σχετικῶς, ὑπάρχει ἡ πληροφορία, ὅτι ὁ στρατηγὸς Μήτσου, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπολογίας τῶν Καμουτσῆ, Διαμαντοπούλου καὶ Δόλκα, θὰ κληθῇ ἐκ νέου εἰς τὸ ἀνακριτικὸν γραφεῖον, προκειμένου οἱ διευθύνοντες τὰς ἀνακρίσεις νὰ διασταυρώσουν ὡρισμένα σημεῖα τῆς ὑποθέσεως.

Δὲν ἀποκλείεται ὁ κ. Μήτσου νὰ κληθῇ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς σειρὰν ἐρωτήσεων, καθ' ὃν χρόνον θὰ λαμβάνεται ἡ ἀπολογία καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἐπίσης φέρεται ὡς πιθανὸν

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΣΑ ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΜΕ ΕΛΕΓΧΟΝ ΚΑΙ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ

Η ΒΟΥΛΗ ΘΑ ΔΙΑΛΥΘΗ ΑΠΟ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ ΤΟΥ ΤΡΕΧΟΝΤΟΣ ΜΗΝΟΣ

Μεθαύριον θ' ἀσχοληθῇ μὲ τὸ σταφιδικόν

ΑΘΗΝΑΙ, 7. — Ἡ Βουλὴ θὰ συνεχίσῃ τὰς ἐργασίας της μὲ κοινοβουλευτικὸν ἔλεγχον καὶ νομοθετικὴν Ἐργασίαν, μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ τρίτου 10ημέρου τοῦ Σεπτεμβρίου, ὁπότε θὰ διαλυθῇ διὰ νὰ προκηρυχθοῦν αἱ ἐκλογαὶ διὰ τὴν 3ην Νοεμβρίου, ἤτοι 45 ἡμέρας ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς ποὺ προβλέπει τὸ Σύνταγμα.

Ἡ συνεδρίασις τῆς Τρίτης θὰ ἀφιερωθῇ εἰς συνέχισιν τῆς συζητήσεως τῆς ἐπερωτήσεως διὰ τὴν σταφίδα, ἥτις ἔχει γενικευθῆ καὶ θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ μακρόν, λόγῳ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἐπερωτήσεως ὑπὸ 20 βουλευτῶν. Ἐπίσης ἐφ' ὅσον παραταθῇ ἡ συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως διὰ τὴν σταφίδα, ὑπάρχει πιθανότης νὰ συζητηθῇ καὶ ἐπερώτησις βουλευτῶν τῆς ΕΡΕ διαμαρτυρομένων διατὶ δὲν ἐλήφθησαν εἰσέτι μέτρα ὑπὲρ τῶν πληγέντων ἐκ θεομηνιῶν παραγωγῶν.

Ἐπίσης ἡ Βουλὴ θὰ ἀσχοληθῇ μὲ διάφορα θέματα τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ μὲ τὴν ἐπὶ κύρωσιν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τῆς Συμφωνίας Ἡν. Πολιτειῶν καὶ Ρωσίας διὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν.

Τέλος γίνεται σκέψις ὅπως ἔλθῃ πρὸς συζήτησιν νομοσχέδιον τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας τῆς Βουλῆς ἄνευ τῆς πληθώρας τῶν τροπολογιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπεβλήθησαν τελευταίως.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς μέχρι τοῦ τερματισμοῦ τῶν ἐργασιῶν της θὰ μετέχουν μόνον οἱ βουλευταὶ τῆς ΕΡΕ καὶ τοῦ Προοδευτικοῦ κόμματος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Μὲ τὸν ἐπισυμβάντα πρὸ ἡμερῶν θάνατον τοῦ ἐγκρίτου συμπολίτου Ἰωάννου Γαλανοπούλου, ἐξέλιπεν ὁ τελευταῖος τῆς παλαιᾶς φρουρᾶς τῆς ἐμπορικῆς δραστηριότητος τῶν Πατρῶν, ἡ ὁποία ἐδημιούργησε τὴν παράδοσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται καὶ θὰ στηρίζεται πάντοτε ἡ μεταγενεστέρα γενεά, ἡ ὁποία ἔχει ἐπωμισθῆ τὴν εὐθύνην τῆς περαιτέρω προς τὰ πρόσω ἐξελίξεως τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου μας.

**Ἱδρυτὴς τοῦ ὁμωνύμου ἐξαγωγικοῦ Οἴκου, ὁ ἐκλιπὼν ἔταξεν ὡς σκοπὸν του τὴν προώθησιν τοῦ σταφιδεξαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τοπικῆς οἰκονομίας, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἀπεδύθη εἰς σκληροὺς ἀγῶνας καὶ ὡς ἐξαγωγεὺς καὶ ὡς μεγαλύτερος σταφιδοπαραγωγὸς τῆς περιφερείας μας. Ὑπῆρξεν ἔντιμος, εὐθὺς καὶ ἀνιδιοτελὴς εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του καὶ ἔνθερμος ὑποστηρικτὴς τῶν συμφερόντων τοῦ σταφιδοπαραγωγικοῦ κόσμου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἠ